

Til
Byrådsavdeling for kultur, idrett og frivillighet

Innspill fra Sentralt ungdomsråd i Oslo til stortingsmelding om idrett

Sentralt ungdomsråd i Oslo (SUR) takker for muligheten til å komme med innspill til Stortingsmeldingen om idrett.

Vi i SUR er opptatt av idrett, ikke bare som en fritidssysse, men som en viktig sosial arena, som på sitt beste motkjemper utenforskap og ensomhet. Dessverre er det mange unge i Oslo som opplever at idretten ikke favner dem. Det kan handle om flere ting, og vi i SUR er spesielt opptatt av fire: økonomi og utstyrspress, satsing, forskjellsbehandling og tilgjengelighet.

Økonomi og utstyrspress

Det å være en del av den organiserte idretten er ofte veldig kostbart, og bygger opp om utenforskap istedenfor å motkjempe det. Det er også vanskelig å få oversikt hvor mye man må betale på forhånd. Utstyr kan være like dyrt som kontingenten. Vi opplever at det er enkelte idretter som er spesielt dyre, uten at de nødvendigvis må være det for å være med på kjerneaktiviteten i idretten. Inngangsbilletten - kontingenten - for å delta er ofte så høy at ungdommen ikke engang får prøvd seg i de ulike idrettene. Vi mener man må se på muligheten for at klubbene kan dekke dette hvis du ikke kan betale kontingenten, og her kan fritidskortet være en god løsning. I noen klubber får du reduksjon i kostnader (f.eks. kontingent) hvis du er med på dugnader. Det er et godt og inkluderende tiltak!

Likevel kan det også være kostbart å delta i en organisert idrett når det kommer til hvor mye tid foreldre og foresatte må sette av for at barna sine kan benytte seg av tilbudet. I tillegg til å betale for deltakelse og utstyr, må foreldre ofte være med på dugnader, kamper, og treninger. Ikke alle familier har mulighet til å være hallvakt i 6-8 timer, og slik faller enda flere ungdommer bort. Vi mener det minimum må innføres kjøregodtgjørelse for foreldre som kjører barn/lag på kamper, treninger, stevner og lignende.

Det finnes i dag noen tilskuddsordninger, utstyrsboder og mulighet for å leie utstyr. SUR ser det som problematisk at mange av disse tilbudene ikke er godt nok kjent og at tilbudene ikke klarer å dekke over det behovet som er. Det er også en utfordring at disse tilbudene er forbundet med skam og stigmatisering. SUR mener det er viktig at det å låne/leie utstyr normaliseres, og at det gjøres målrettet arbeid for å endre disse holdningene. Vi mener det må gis bedre informasjon om

disse tilbudene, og at tilbudene i sin helhet styrkes. Det bør være utstyrsboder i alle bydeler hvor man kan bruke et lånekort, på samme måte som på biblioteket, til å ta utstyr man ønsker å låne.

Vi mener det bør også gjøres et løft for å bedre tilbudet for de som ikke vil drive med organisert idrett.

Satsing

SUR ser det som et stort problem at de som ikke vil satse på en spesifikk idrett får få valgmuligheter. "Topping" skjer allerede fra veldig tidlig alder, og de som gjør det bra kommer på førstelaget og får tettere, bedre oppfølging og flere ressurser. Dette kan føre til at man mister motivasjonen og føler seg utelatt. De flinkeste flytter over til andre klubber som ikke prioriterer bredde i like stor grad, og det gjør at mange lag hos breddeklubber går i oppløsning - og muligheten blir enda mindre.

Hvis du ikke finner den idretten som du virkelig vil drive med tidlig i barndommen, reduseres valgmulighetene senere kraftig. Vi mener det bør finnes et tilbud som ikke er så låst i én idrett, og at de økonomiske kravene for å delta gjør at man kan være med i flere idretter på samme kontingent. Flerbrukshaller gjør det mulig for ungdom å få innsikt i andre idretter på en lavterskel måte, og kan sikre større rekruttering på tvers av idretter.

Vi mener at det for ofte fokuseres på konkurranse og prestasjoner istedenfor mestring og samhold.

Forskjellsbehandling

I enkelte idretter ser vi i SUR at det er forskjellsbehandling på kjønn og inkludering av personer med nedsatt funksjonsevne. Spesielt i fotball opplever vi at jenter ikke får like gode muligheter til å mestre idretten sin som gutter, og at dette er en gjenganger i mange klubber.

Der man har et A-lag som presterer bra i en idrett opplever vi at ressursene og rekrutteringen hos det motsatte kjønn ofte blir nedprioritert. F.eks. hvis dame- og herrelaget skal trene samtidig får herrelaget størst del av banen.

Vi mener også at det bør gjøres mer for å inkludere alle i idretten, også personer med nedsatt funksjonsevne. I enkelte idretter kan tilpasse seg universell utforming i større grad, uten at man må ha egne lag for dette. Da vil man skape større mangfold og redusere utenforskapet.

Tilgjengelighet

I tillegg til universell utforming på selve idrettsarenaene, er det også et problem at mange har lang reisevei til den aktiviteten de vil drive med. Kombinert med ugunstige treningstider, kan det gjøre at ungdom faller bort. Spesielt for de yngre kan det være vanskelig for foreldre å få barna sine på trening i nye idretter på

områder som de ikke er kjent med selv. Dette kan potensielt gjøre at ungdom som hadde hatt stor glede av en idrett aldri får testet den fordi idrettsanlegget er på andre siden av byen.

Selv om det er hall og anlegg til idrettene i bydelen der man bor, er det heller ikke alltid god kollektivdekning eller tilgjengelighet. Dette gjør at foreldre må sette av enda mer tid for å få barna sine på treninger/kamp. Spesielt for de familiene som ikke har andre transportmiddel enn kollektivt vil det være en stor barriere for deltakelse.

Vi vil også benytte anledningen til å vise til [Redd Barnas rapport Får alle barn og unge delta?](#) som bekrefter mange av utfordringene vi i SUR opplever at vi møter på i idretten i dag.

Beste hilsener fra
Sentralt ungdomsråd i Oslo
V/ leder Nza Kuamerad